

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 269/06-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2006 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., bytom S., zastúpeného advokátom JUDr. M. K., N., ktorou namietal porušenie svojich základných práv rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Odboru poriadkovej polície, Oddelenia správnej služby v Nových Zámkoch sp. zn. ORP-23-3/OSS-2005 z 9. júna 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2006 doručená sťažnosť z 11. apríla 2006 sťažovateľa M. B., bytom S. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. K., N., ktorou namietal porušenie svojich základných práv rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Odboru poriadkovej polície, Oddelenia správnej služby v Nových Zámkoch (ďalej aj „okresné riaditeľstvo PZ“) sp. zn. ORP-23-3/OSS-2005 z 9. júna 2005.

Okresné riaditeľstvo PZ označeným rozhodnutím z 9. júna 2005 odňalo podľa § 26 ods. 1 písm. c) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o strelných zbraniach a strelive“) sťažovateľovi zbrojný preukaz pôvodne vydaný 14. novembra 1996 z dôvodu, že sťažovateľ prestal spĺňať podmienky bezúhonnosti podľa § 19 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona. Poukázalo pritom na rozsudok Okresného súdu N. sp. zn. 4 T 14/94 zo 6. septembra 1994, ktorý nadobudol právoplatnosť 15. novembra 1994. Týmto rozsudkom bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, platný do 31. decembra 2005, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac s podmieneným odkladom jeho výkonu a stanovením skúšobnej doby na jeden rok. Trestný čin, pre ktorý bol sťažovateľ odsúdený bol spáchaný so zbraňou.

Proti rozhodnutiu okresného riaditeľstva PZ z 9. júna 2005 podal sťažovateľ odvolanie. Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v N. (ďalej aj „krajské riaditeľstvo PZ“) ako odvolací orgán rozhodnutím sp. zn. KRP-284-6/PP-2005 z 11. novembra 2005 odvolanie sťažovateľa zamietlo a napadnuté rozhodnutie okresného riaditeľstva PZ z 9. júna 2005 potvrdilo, stotožniac sa so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového správneho orgánu, pričom k odvolacím námietkam sťažovateľa okrem iného uviedlo: „(...) *Za neopodstatnené považuje odvolací orgán aj v odvolaní uvedené konštatovanie, že účastníkovi konania už bol zbrojný preukaz vydaný po odsúdení a zahladení trestu, nakoľko uvedený zbrojný preukaz mu bol vydaný dňa 14. 11. 1996 teda za platnosti a účinnosti zákona č. 246/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorý bol zrušený zákonom č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Nadobudnutím účinnosti uvedeného zákona došlo k sprísneniu podmienok na držanie alebo nosenie strelných zbraní a streliva (§ 19) oproti predchádzajúcej právnej úprave. Vzhľadom k tomu, že po nadobudnutí platnosti a účinnosti zákona o strelných zbraniach a strelive (zák. č. 190/2003 Z. z.) M. B. prestal spĺňať podmienku bezúhonnosti osoby na účely uvedeného zákona v zmysle ust. § 19 ods. 1 písm. a) cit. zákona o strelných zbraniach*

a strelive, bol mu uvedený zbrojný preukaz v súlade s ust. § 26 ods. 1 písm. c) zákona o strelných zbraniach a strelive odňatý.“ (...)

Sťažovateľ sa obrátil na ústavný súd, argumentujúc „...Navrhovateľ je dôchodca a jeho jedinou celoživotnou záľubou bolo a je poľovníctvo. Celý svoj život čestne žil a v týchto intenciách sa i správal ako poľovník a dodržiaval všetky poľovné predpisy.

Rozsudkom Okresného súdu N. sp. zn. 4 T 14/1994 zo dňa 6. 9. 1994 bol navrhovateľ uznaný za vinného z trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi, ktorý skutok sa mal stať so zbraňou, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 15. 11. 1994. Následne Okresný súd N. vydal uznesenie dňa 21. 8. 1996, ktorým vyslovil, že sa navrhovateľ v skúšobnej dobe podmieneného trestu osvedčil. Dňom právoplatnosti tohto uznesenia sa na odsúdeného hľadí ako by nebol odsúdený, čo znamená, že z odsúdenia nemožno vyvodit' právne dôsledky. Následne bol navrhovateľovi vrátený zbrojný preukaz č. 160109 vydaný dňa 14. 11. 1996 OR PZ Nové Zámky s dobou platnosti do 14. 11. 2006.

Navrhovateľ mal na tomto základe vydaný platný zbrojný preukaz na oprávnenie držať zbraň a strelivo na ochranu osoby a majetku až do rozhodnutia zo dňa 9. 6. 2005, ktoré vydalo OR PZ Nové Zámky... Preto navrhovateľ na tomto základe namieta porušenie základného ľudského práva a slobody a to prezumpcie neviny, nakoľko za svoj skutok bol odsúdený, súd OS N. vydal rozhodnutie, ktorým sa navrhovateľ osvedčil a z tohto odsúdenia nemožno vyvodit' právne dôsledky. To znamená, že navrhovateľ nemôže byť za uvedený skutok dvakrát trestaný a postihnutý. Je veľmi zarážajúce i to, že po odpykaní trestu a osvedčení sa mu bol zbrojný preukaz opätovne vrátený a tento držal až do rozhodnutia o jeho odňatí zo dňa 9. 6. 2005. V tomto prípade treba jednoznačne vychádzať zo zásady "ne bis in idem", ktorá znamená, že nikto nesmie byť znovu stíhaný pre ten istý skutok.

V tomto prípade je navrhovateľ postihnutý celoživotne a dennodenne postihovaný i napriek tomu, že za svoj skutok bol odsúdený, trest vykonal a bol mu zahladený a osvedčil sa. Hlavné však je to, že z odôvodnenia uznesenia o osvedčení vyplýva, že z odsúdenia nemožno vyvodit' právne dôsledky. Tieto však vyvodzované sú a navrhovateľ je postihnutý za odsúdenie.

Preto Vás na podklade tejto sťažnosti žiadam, aby ste navrhovateľovej sťažnosti vyhovelí a svojím rozhodnutím vyslovili, že právoplatným rozhodnutím OR PZ Nové Zámky, ktorým bol navrhovateľovi odňatý zbrojný preukaz boli porušené práva a slobody navrhovateľa a zrušili takéto rozhodnutie“.

II.

2.1 Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

2.2 Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho základných práv a slobôd došlo právoplatným rozhodnutím okresného riaditeľstva PZ sp. zn. ORP-23-3/OSS-2005 z 9. júna

2005, potvrdeným v odvolacom konaní rozhodnutím krajského riaditeľstva PZ sp. zn. KRP-284-6/PP-2005 z 11. novembra 2005.

Ustanovenie čl. 127 ods. 1 ústavy limituje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k ostatným orgánom verejnej moci princípom subsidiarity, podľa ktorého rozhoduje ústavný súd o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb (ďalej aj „sťažovatelia“) vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Uvedený princíp sa nepochybne týka aj prípadov, v ktorých sa sťažovatelia ako účastníci konania pred orgánom verejnej správy môžu domáhať ochrany svojich základných práv alebo slobôd, využitím právnych prostriedkov nápravy, ktoré im na tento účel dáva k dispozícii zákon.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o strelných zbraniach a strelive ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahuje sa na konanie vo veciach upravených týmto zákonom všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa § 70 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov osobitné zákony ustanovujú, v ktorých prípadoch súdy preskúmajú rozhodnutia správnych orgánov.

Podľa § 244 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (ods. 1).

V správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ods. 2 ustanovenia § 244 OSP).

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (ods. 3 ustanovenia § 244 OSP).

Podľa § 246 ods. 1 OSP na preskúmavanie rozhodnutí a postupov sú vecne príslušné krajské sudy, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 247 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (ods. 1).

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (ods. 2 OSP).

2.3 V danom prípade sa sťažovateľ mohol ochrany svojich práv vo vzťahu k označeným rozhodnutiam okresného riaditeľstva PZ z 9. júna 2005 a krajského riaditeľstva PZ z 11. novembra 2005 domáhať využitím žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu (§ 247 až 250k OSP), o ktorej rozhoduje správny súd.

Sťažovateľ teda vo vzťahu k napádanému rozhodnutiu okresného riaditeľstva PZ z 9. júna 2005 a na neho nadväzujúcemu rozhodnutiu krajského riaditeľstva PZ z 11. novembra 2005 disponoval dostupným a účinným prostriedkom nápravy v záujme účinnej ochrany jeho základných práv priamo v konaní pred všeobecnými súdmi podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Vzhľadom na tieto skutočnosti je vo vzťahu k sťažovateľom napádanému rozhodnutiu okresného riaditeľstva PZ z 9. júna 2005 a na neho nadväzujúce rozhodnutiu krajského riaditeľstva PZ z 11. novembra 2005, v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy, vylúčená právomoc ústavného súdu. Prijatiu sťažnosti na ďalšie konanie vo vzťahu k rozhodnutiu okresného riaditeľstva PZ sp. zn. ORP-23-3/OSS-2005 z 9. júna 2005 v spojení s rozhodnutím krajského riaditeľstva PZ sp. zn. KRP-284-6/PP-2005 z 11. novembra 2005 preto bráni nedostatok právomoci ústavného súdu na jej meritórne prerokovanie (čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Na základe vyššie uvedených skutočností ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol v zmysle § 25 ods. 2 uvedeného zákona.

2.4 Vzhľadom na uvedenú skutočnosť skúmanie ďalších zákonom ustanovených náležitostí sťažovateľovej sťažnosti a prípadný postup na ich odstránenie stratili opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2006